

§ 3. Zwalnia się od podatku wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych:

1) do wysokości 50 zł nominalnej sumy kapitałowej zobowiązania w stosunku do tego samego wierzyciela,

2) z tytułu danin publicznych, opłat, kar pieniężnych, grzywn i kosztów, wygasłych do dnia 31 grudnia 1949 r.,

3) zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach, które do dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego przeszły na własność Skarbu Państwa z mocy szczególnych przepisów, lub na własność związków samorządu terytorialnego z mocy art. 13 ustawy z dnia 25 czerwca 1948 r. o podziale nieruchomości na obszarze miast i niektórych osiedli (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 240) oraz art. 8 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 279), bądź co do których w tymże terminie wdrożone zostało postępowanie wywłaszczeniowe,

4) jeżeli w okresie od dnia 1 lipca 1945 r. do dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego zobowiązanie pieniężne wygasło w drodze spadku, zapisu, dalszego zapisu przez połączenie w jednej osobie dłużnika i wierzyciela,

5) które po dniu 1 lipca 1945 r. zostały lub zostaną spisane na stratę przez przedsiębiorstwa bankowe, instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń z powodu śmierci, uznania za zmarłego, wysiedlenia z granic Polski oraz niemożności ustalenia miejsca zamieszkania lub adresu dłużników, jeżeli dłużnicy ci nie pozostawili żadnego majątku, bądź w przypadkach, gdy koszty ścigania zobowiązania pieniężnego przekraczałyby samą zaległość zobowiązania; powyższe zwolnienie nie dotyczy wzbogacenia z zobowiązań zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach.

§ 4. 1. Zwalnia się częściowo od podatku, niezależnie od obniżki przewidzianej w art. 26, wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych:

1) inwalidów (wojennych i pracy) oraz wdów po tych inwalidach, prowadzących uliczne punkty sprzedaży detalicznej, jeżeli osoby te nie są właścicielami nieruchomości, przez obniżenie wielokrotności podatku, określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 — do 10-krotnej wielokrotności podatku,

2) dzierżawców gospodarstw rolnych (art. 18 ust. 2 pkt 1 lit. d) przez obniżenie wielokrotności podatku, określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 — do wielokrotności podatku, określonej w art. 18 ust. 2 pkt 4,

3) zaciągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1940 r. do dnia 30 sierpnia 1944 r. przez obniżenie o 30% wielokrotności podstawy opodatkowania dla tych podatników, będących właścicielami lub dzierżawcami gospodarstw rolnych, wymienionych w art. 18 ust. 2 pkt 4) lit. a) i b), którzy udowodnią fakt zużycowania osiągniętych z zaciągniętego zobowiązania funduszy na wykonanie budowli lub przeprowadzenie kapitalnych remontów albo na zakup przedmiotów inwentarza żywego lub martwego,

4) przez wyłączenie z podstawy opodatkowania stosunkowej części zobowiązania pieniężnego, przypadającej na osobę uczestniczącą w zobowiązaniu pieniężnym, jeżeli osoba ta korzysta ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 14 oraz § 2 zarządzenia niniejszego.

2. Częściowe zwolnienie od podatku z jednego tytułu (ust. 1) nie wyłącza zastosowania częściowego zwolnienia od podatku z pozostałych tytułów.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 6 sierpnia 1949 r.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

320.

ZARZĄDZENIE PRZESY RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1950 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Wystaw i Targów”, zwane w dalszych przepisach niniejszego zarządzenia „Przedsiębiorstwem”.

§ 2. 1. Siedzibą Przedsiębiorstwa jest m. st. Warszawa.

2. Przedsiębiorstwo może posiadać ekspozytury na terenie całego Państwa.

§ 3. Przedmiotem działania Przedsiębiorstwa jest:

1) projektowanie, zarządzanie i eksploatacja wystaw i targów w kraju oraz uczestnictwa w wystawach i targach zagranicznych,

2) projektowanie i wykonawstwo wnętrz i witryn lokali sklepowych, dekoracji gmachów i t. d.

§ 4. 1. Nadzór państwowy nad Przedsiębiorstwem sprawuje Prezes Rady Ministrów.

2. Prezes Rady Ministrów może swoje uprawnienia bezpośredniego nadzoru przekazać innej władzy jemu podległej.

§ 5. Przy Przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym Przedsiębiorstwem jest Dyrekcja, mianowana przez Prezesa Rady Ministrów, składająca się z Dyrektora Naczelnego reprezentującego Przedsiębiorstwo samodzielnie oraz z podległych mu trzech Dyrektorów.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez Przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

1) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
2) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
3) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. 1. Przekazaniu na rzecz Przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Prezes Rady Ministrów zarządzi protokółarne przekazanie Przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od 1 marca 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

321.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 8 marca 1950 r.

w sprawie rozdziału wełny owczej.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 341), w związku z rozporządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 marca 1950 r. w sprawie reglamentacji wełny owczej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 81), zarządza się w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Lekkiego, co następuje:

§ 1. Rozdział wełny owczej na potrzeby przemysłu państwowego, spółdzielczego i prywatnego oraz rzemiosła powierza się Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

§ 2. Sprzedaży wełny owczej dla potrzeb przemysłu i rzemiosła dokonuje się na podstawie rozdzielników, zatwierdzonych przez Ministra Przemysłu Lekkiego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO

E. Stawiński

322.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 28 lutego 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Teatr Wielki Opery i Baletu w Warszawie”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8,